

Панаиря, пакъ го била хванала клеката, а пъкъ за кравата казахъ „не ми дадохъ вече първата цѣна 600 гроша за това я и недадохъ“. Но и нея щѣхъ да продамъ съ 650—700 гр. но на другата година я продадохъ за 385 гр. та тъй ся свърши историята на кравитѣ и тая на Арпадъ.

Прѣзъ зимата г. Радулъ, ходи за тютюнь въ Силистренско въ село Канлия, и то слѣдъ като бракувахми отъ козитѣ около 140 и тъй устанахми прѣзъ Зимата само съ 80. Но като седнахми на смѣтка — слѣдъ бракуванието на козитѣ, сме изгубели около 3000 гр. но отъ тютюня до нѣгдѣ ги покрихме и ако бѣхъ продалъ на панаиря бика и кравата може би нещѣхме и пагуба да имаме т. е. слѣдъ покупката и продажбата на тютюня. Но забравихъ да кажа и това, че случайно видѣхъ около панаиря и Саидъ пашовитѣ „тифгикови кози“ и кара-башитѣ му — съ широкитѣ опашки овце и то съ хиляди бѣхъ слѣзли на Панаирското езеро да ги поятъ. То братя чудо на свѣта отъ хубость, защото козината имъ бѣла като памукъ и мѣтка тънка като бѣла коприна, а овцѣте и тѣ бѣли, черно-глави и много съ широки упашки, казваха, че на едни и деди упашкитѣ имъ по 7—8 оки и питахъ кихаята му, Русси кихая, да ли неще да ми продаде до 20 или 30 отъ козитѣ и толкова отъ овцѣтѣ? „не ги продаваме освѣнъ на касаци, отговори Бай Русси“ т. е. издѣли права думата ми, която бѣхъ я казалъ на пашата, че не продавалъ Саидъ паша отъ тия кози и овце, освѣнъ на тия, които ся задължатъ, че ще ги колятъ.

КАЛЕНДАРЯ.

Прѣзъ Пролѣтъта 1859 г. още прѣзъ м-цъ Мартъ ходихъ въ с. Рикелъ и купихъ Дѣдовитѣ Симеонови кози, тѣ бѣхъ всички 52, но 10-на отъ тѣхъ бѣхъ полутифгикови и нѣщо по долни отъ такива, но тѣ за менъ вече бѣхъ голѣма радостъ за това отъ радостъ хвъркахъ ли хвъркахъ. То се знай азъ вече бѣхъ свободенъ да правя всѣкаквъ опитъ и си имахъ и около 130 кози — до една сѣ добри, нѣма и всѣки пжтъ кой да ми се мѣси като по-прѣди, мерията ни бѣше добра и козитѣ освѣнъ сѣ добри, но и здрави. По Великденъ закарехми ги пакъ въ Тулча, защото и Тулчанската мѣрия за кози бѣше